

20/9/46

Μαριδάθουρος
23/6/46.

Αγαπητέ κυριό,

Έγραψα να με συγχωρήσει που άργησα τόσο να σου ανταπύσω. Όχι κίς ην δά είναι δικαιοσύνη μου. Η κίβλια είναι ηνς πέρασα το γράμμα σου υπό "file" και μέγιστο ώρα που εά να ανακάνω δούλινκα ηνς είναι άσχετόν.

Πύρα υπό γνωσθίς και εύχαριστώ πολύ. Πραγματικά δούλινκα πολύ για τήν άποψία έκείνη του βράχου. Τήν περίφοτα μέ εύσπρα μέτρια. Επυζήτοφας όμω για έφη γορά. Για πηρωφίς εά κατοσίφας σιό Παγεχίρι. Αν δέ δάρδω όμω να σου εά απέξω.

Πως να εά παρτω εδω; Καθε έφη παρτα καζά. Δέν υποζόροφας τόσο από μουζουβία όπως τορίφας, άφεί από κί.η πταρο-λίθινος που κυρωχικίως ηνς ερατόνους. Και να έφη δά μοτίφας με το τριάντος. Έκείτο είναι παρδίοσος συκρωτόφας μετ' του. Τα δέντρα εδω εά μοτίφας σιό δίκτυα σου. Ξερότοφας! Και το χειρότερο ούτο και έφη διακοδίοσος, που τορίφας, για να εβουδατεφώνων το σίκοσ. Έτσι βίσκεν έφα κικαί και μαύρα. Τήν Παρλοκοφίς όμω τοός εά δικωίνος, και ποζέφας εά ρούχας για το Παγεχίρι.

Πως να πάει η Σωή σου σιό Βαρίσι; Τήν γασσίφας και σιό Συζέω.

Άνιό για τήν ώρα, και ίαωσ βρεδοφίς σιό χωρίο

Το έφωσ
Παυλίος

